

ע"פ 49444/02/21 - אימפליי טכנולוגיה בע"מ נגד מסעדת פינת השלושה אביוב בע"מ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 49444-02-21 אימפליי טכנולוגיה בע"מ נ' מסעדת פינת השלושה אביוב בע"מ
18 במרץ 2021

לפני כבוד השופט ציון קאפח
מבקשת
אימפליי טכנולוגיה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אבי ענתבי
נגד
משיבה
מסעדת פינת השלושה אביוב בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד קובי קול

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דין של בית משפט קמא מיום 22.2.21 .

רקע:

1. בראשית, הגישה המשיבה כנגד המבקשת תביעה במסגרת ת.א 32473-06-18 (בית משפט השלום ת"א) למתן צווי עשה וצו הצהרתי אודות שימוש בחדר גז הסמוך למקום עסקיהם של הצדדים.
2. ביום 26.5.20 ניתן פסק דין המחייב את המבקשת לבנות מחדש קיר בטון אשר נהרס על ידי " **באותו מיקום בדיוק**", **לסלק מחדר הגז רכוש או מטלטלין כלשהם השייכים למבקשת** תוך 60 יום ולמסור למשיבה סט מפתחות לדלתות הכניסה של חדר הגז ואת הקוד לדלתות. כמו כן נקבע כי המשיבה רשאית להשיב לחדר הגז שני מיכלי גז ולחבר אותם לצנרת וכי ניתן צו מניעה קבוע כנגד המבקשת לבל תמנע מהמשיבה גישה לחדר הגז.

אחר כל אלה, חויבה המבקשת בהוצאות משפט (להלן: "**פסק הדין הראשון**").

3. המבקשת לא השלימה עם פסק הדין והגישה ערעור לבית משפט זה-ע"א 23303-07-20. בד בבד היא הגישה בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין הראשון.

בהחלטה מיום 10.8.20 החליט כב' השופט אטדגי **לדחות הבקשה בכללותה** למעט סוגיית חיבור שני מיכלי גז לצנרת הגז. נקבע בהחלטה כי אם המבקשת תגיש בקשה מפורטת **"ממנה יתברר צורך מיוחד בחיבור המכלים לצנרת הגז עבור פעילותה השוטפת של המסעדה, הבקשה תיבחן בשנית"**. (להלן: **"ההחלטה"**).

ביום 30.8.20 הגישה המבקשת בקשה להבהרת ההחלטה מיום 10.8.20 בקשר לבניית קיר בדיוק באותו מקום בו היה מוצב הקיר הקודם אשר נהרס על ידה ובקשר לשני קומפרסורים המוצבים במקום. ביום 1.9.20 דחה השופט אטדגי את הבקשה, אף ללא תגובה, כהאי ליסנא: **"ההחלטה בבקשה לעיכוב ביצוע פשוטה וברורה ואינה צריכה הבהרה"**.

יצוין כי הדיון בערעור טרם התקיים.

4. ביום 27.12.20 הגישה המשיבה לבית משפט קמא בקשה לפי פקודת בזיון בית משפט. לטענתה, המבקשת עומדת במריה ואינה ממלאה אחר החלטות בית המשפט ומשכך מתבקש עיצום כספי עד אשר תמלא המבקשת אחר חיוביה.

5. ביום 3.2.21 פסק בית משפט קמא כי ניכר שהמבקשת מסרבת להפנים את החלטות בית המשפט ומנסה לעקוף את החלטת השופט אטדגי ע"י מתן פרשנות בלתי אפשרית למרות הניסוח הברור של פסק הדין הראשון והחלטות השופט אטדגי. עוד נקבע שפסק הדין לא קוים וכי זה המקרה **"לקבוע סנקציה מרתיעה שאחרת ברור שפסה"ד לא יקויים"**.

בית משפט קמא חייב את המבקשת בקנס בסך 20,000 ₪, בהוצאות ההליך, ובקנס יומי של 1,000 ₪ עד אשר תמלא המבקשת אחר פסק הדין (להלן: **"פסק הדין השני"**).

6. המבקשת לא השלימה גם עם פסק הדין השני והגישה ערעור על פסק הדין. בד בבד הוגשה בקשה לעיכוב פסק הדין, הבקשה המונחת בפניי.

7. בבקשה מונה המבקשת שורה של נימוקים לעיכוב ביצוע פסק הדין השני כדלקמן:

א. הסכמות בין הצדדים **שקדמו** למתן פסק הדין הראשון.

ב. לא היה מקום לנקוט בהליך אכיפה קיצוני וכי היה על המשיבה **"להראות כי כל ההליכים האפשריים האחרים לאכיפת פסק הדין מוצו"**.

ג. מילוי אחר ההחלטות השיפוטיות השונות הינו בבחינת פגיעה במפעלה של המבקשת. בהקשר זה סבורה המבקשת כי על הקומפרסורים להיוותר במקומם.

ד. בהינתן המחלוקת הפרשנית אודות ההחלטות השיפוטיות לא היה מקום להידרש לפקודת ביזיון בית

המשפט.

ה. בית משפט קמא גיבש דעתו עוד בטרם מתן פסק הדין השני שעה שהציע למבקשת למלא אחר פסק הדין ולצורך זה אף תינתן לה ארכה נוספת.

ו. טענות ערעוריות על פסק הדין הראשון.

ז. יישום הוראות פסק הדין הינו בבחינת פגיעה בחופש העיסוק ובעיקרון המידתיות.

ח. השיקולים הצריכים להחלטה בסוגיית עיכוב ביצוע וסיכויי הערעור.

ט. בניית קיר הבטון במקום שבו היה קודם לכן (אשר נהרס ע"י המבקשת-צ.ק) הינה בבחינת גזר דין מוות לעסקה של המבקשת.

י. לסיום נטען כי מילוי אחר ההחלטות השיפוטיות השונות הינו בבחינת פגיעה בפסקת ההגבלה מכח חוקי היסוד: כבוד האדם וחירותו וחוק החופש העיסוק.

חברתי כב' השופטת בן ארי קבעה הדיון בבקשה ליום 24.3.21 .

8. לאחר עיון בכתבי הטענות לרבות בתגובת המשיבה אני מחליט לדחות הבקשה אף ללא קיום דיון.

לא מצאתי ממש בטענות השונות אשר הועלו בבקשה. אינני יורד לסוף דעת המבקשת בדבר "אי מיצוי אפשרויות" שעה שניכר בבירור כי אין בכוונתה למלא אחר ההחלטות השיפוטיות השונות והיא מבקשת לאלץ המשיבה להיכנס למו"מ חדש לאחר מתן פסק הדין הראשון. ראה לעניין זה במיוחד סירובה לבנות קיר באותו מקום בו היה הקיר הקודם אשר נהרס על ידה.

אכן, הדיון בערעור אודות פסק הדין הראשון טרם התקיים ומשכך אין לומר כי פסק הדין הראשון חלוט.

עם זאת, החלטות חברי השופט אטדגי מיום 10.8.20 ומיום 1.9.20, במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע בערעור האזרחי, מדברות בעד עצמן. המבקשת לא פנתה לבית המשפט העליון ומשכך, **ההחלטות חלוטות ויש למלא אחריהן.**

אינני נדרש למשמעות השלכות יישום ההחלטות השיפוטיות השונות אשר לעסקה של המבקשת והוא אינו רלוונטי .

סיכויי הערעור הפלילי קלושים ביותר.

לא נעלם מעיני כי מועד הדיון בערעור הפלילי הינו מועד קרוב-26.4.21.אולם,בהינתן החלטות השופט אטדגי אין מקום לעכב ביצוע אף לא לתקופה קצרה.

כללם של דברים-סוגיות מיקום בניית הקיר החדש והקומפרסורים סולקו מן הדרך בהחלטות השופט אטדגי.

בבחינת למעלה מן הדרוש-ביום 13.9.20 נקבע הדיון בערעור האזרחי ליום 12.7.21.המבקשת שהינה המערערת בערעור האזרחי,לא עשתה דבר כדי להקדים שמיעת הערעור.

9. סוף דבר-הבקשה לעיכוב ביצוע נדחית.הדיון הקבוע ליום 24.3.21 מבוטל בזאת.

בנסיבות העניין, המבקשת תישא בשכ"ט ב"כ המשיבה בסך 3,000 ₪ תוך 30 ימים מהיום.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' ניסן תשפ"א, 18 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.